

лионътъ билъ пратенъ въ Бѣлиградъ, за да бѣде сѣставена бѣлгарската легия и Хаджи Ничо останалъ на подплѣзжкъ. Но нашъ Ничо пакъ са не отказалъ отъ своите цѣли и работилъ. Най-напредъ той оплескалъ сѣбраните въ Влашко отъ влашките бѣлгаре нари; послѣ захваналъ да прави интриги между бѣлгарчетата, които са намираше въ легията, и работата са свършила твърде плачевно. Най-послѣ Хаджи Ничо отишалъ при негово сиятелство и рѣкалъ му:

— Азъ ви казахъ, че парите трѣба да са дадатъ мене, но вие ма не послушахте и дадохте ги князу Михаилу. Видите ли сега, че работата са развали?

— А кажете ми какъ ние можеме да поправиме работата? попитало негово сиятелство.

— Легията трѣба да са направи въ Ромѣния, а парите за нейното сѣставление, да са дадатъ мене. Азъ хилядо пѣти по-